

கேனோபநிஷத்



ॐ

केनोपनिषद् केनोपनिषत्₃

சாரம்

சாமவேதத்தில் அமைந்துள்ள இந்த உபநிஷத் கேன என்று துவங்குவதால் கேனோபநிஷத் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. இவ்வுபநிஷத் நான்கு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது.

முதல் பகுதி

முதல் மந்த்ரமே சிஷ்யனுடைய கேள்வியாக அமைந்துள்ளது. சிஷ்யனுடைய கேள்வியின் சாரம்: நாம் பார்த்து அனுபவிக்கின்ற ஸ்தூல உடலுக்கும், ஸூக்ஷ்மமான இந்த்ரியங்கள், மனம் முதலிய வற்றுக்கும் வேறாக இயங்கும் அறிவு தத்துவத்தின் தன்மை என்ன? என்பதே. இங்கு சிஷ்யன், உடல் எப்படி ஜடமோ, அதுபோல் மாற்றத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கும் மனமும் ஜடம் என உணர்ந்து, இவற்றுக்கு வேறான, மாறாத, நிலையான மெய்ப்பொருள் என்ன என்பதை வினவுகிறான் (1).

குருவானவர், இக்கேள்விக்கு பதிலளித்து, இந்த ஞானத்தின் பலனையும் கூறுகின்றார் (2). பரம்பொருளின் தத்துவத்தை நேரடியாக விளக்கமுடியாத காரணத்தால், இங்கு சில முறைகளைப் பயன்படுத்தி பரம்பொருள் தத்துவத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். எந்த ஒன்று அறிவுஸ்வரூபமாக உள்ளதோ, அந்த ஒன்று செவி, மனம், வாக்கு முதலிய கருவிகளை வ்யாபித்து, அவற்றை செயல்படும் திறன் கொண்டதாக ஆக்குகின்றது. அந்த அறிவுஸ்வரூபத்தின் நிமித்தமாகத்தான் செவிக்கு செவி என்ற தன்மை கிடைக்கின்றது. அது போல் மனம் முதலிய கருவிகளுக்கு அந்தந்தத் தன்மை கிடைக்கின்றன. ஆகவேதான், அந்த மெய்ப்பொருள் செவிக்குச்செவியாக, மனதுக்கு மனதாக இருக்கின்றது என்னும் விதத்தில் விளக்கப்படுகிறது. அந்த

மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த தீரர்கள், இவ்வுடலில் உள்ள பற்றை விட்டவர்களாக, மரணமற்ற தன்மையை அடைகிறார்கள். இவ்விதம் இரண்டாவது மந்திரத்தில் கூறிய கருத்தை மேலும் விளக்குகிறார். அந்த அறிவுஸ்வரூபத்தைக் கருவிகள் காட்டாது. நேரடியாகவும் விளக்கமுடியாது (3).

அறிந்ததற்கும் அறியாததற்கும் வேறுபட்டு இருக்கின்ற ஒரே பொருள், அறிபவனிடம் இருக்கின்ற அறிவு, அந்த அறிவே மெய்ப்பொருள். இவ்விதத்தில் எங்களுடைய குருவிடம் கேட்டதை உனக்குக் கூறுகின்றேன் என்று, இந்த அறிவைப் புகட்டும் முறையும் மரபுவழியில் வந்துள்ளது என்பதை குரு காட்டுகின்றார் (4). எந்தப் பொருளை, வாக்கு, மனம், கண்கள் முதலிய இந்தீரியங்கள் விளக்காதோ, ஆனால் எந்த மெய்ப்பொருளால் வாக்கு முதலிய கருவிகள் விளங்குகின்றனவோ, அந்த மெய்ப்பொருளான ப்ரஹ்ம தத்துவம் நீ என்று அறிந்துகொள் என்று ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யத்தை குரு உபதேசித்து, இதுவரை நீ எவற்றை வழிபட்டு வந்தாயோ, அவை அனைத்தும் உனக்கு உதவிய படிகளே தவிர மெய்ப்பொருள் அல்ல என்றும் தெளிவுபடுத்துகிறார் (5 - 9).

இரண்டாவது பகுதி

இங்கு குருவானவர், சிஷ்யன் சரியாகப் புரிந்துகொண்டுள்ளானா என்று சோதிக்க விரும்பி, நான் ப்ரஹ்மனை நன்கு அறிவேன் என்று நீ நினைத்தால் அந்த ப்ரஹ்மனை நீ சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருக்க மாட்டாய். ஆகவே நீ மீண்டும் விசாரத்தில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கூற சிஷ்யனானவன், நான் ப்ரஹ்மனை சரியாகப் புரிந்துள்ளேன் என்று கூறி (1) தன்னுடைய தெளிவான அறிவை இவ்விதம் வெளிப்படுத்துகிறான்: நான் ப்ரஹ்மனை அறிந்தும் உள்ளேன், அதே சமயத்தில் அறியவும் இல்லை. இதை யார் உணர்கிறார்களோ அவர்களே உண்மையை உணர்கிறார்கள் (2). ப்ரஹ்மதத்துவத்தை ஒரு பொருளாக அறியவில்லை. நானாக அறிந்துள்ளேன் என்பதே சிஷ்யனுடைய கூற்றின் சாரம். இக்கருத்தையே உபநிஷத்தும், அறிபவர்கள் அறியவில்லை. அறியாதவர்கள் அறிகிறார்கள் என்று

கூறுகிறது. ப்ரஹ்மனை ஒரு பொருளாக அறிந்தவர்கள் உண்மையில் ப்ரஹ்மனை அறியவில்லை. ப்ரஹ்மனைப் பொருளாக அறியாதவர்கள் ப்ரஹ்மனை அறிகிறார்கள் (3). இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை நம்முடைய மனதிற்குள் எழுகின்ற ஒவ்வொரு எண்ணத்தில் விளங்குகின்ற அறிவு ஸ்வரூபமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் புரிந்து கொண்டதன் விளைவாக ஒருவன் பிறவாமையை அடைகின்றான். தகுதியடைந்த மனதின் துணை கொண்டு இந்தத் தத்துவத்தை க்ரஹிக்கும் சக்தியை அடைந்து, ஞானத்தால் மரணமற்ற நிலையை ஒருவன் அடைகிறான் (4).

இவ்விதம் பரம்பொருளின் தத்துவத்தை விளக்கியபின், மனிதப் பிறவியின் மேன்மை பேசப்படுகிறது. இந்தப் பிறவியிலேயே, மெய்ப்பொருளை அறிவதனால் இப்பிறவி அர்த்தமுடையதாக ஆகிறது. இல்லையென்றால் பேரிழப்பு நேரிடுகிறது. தீரர்கள்தான் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் இந்ந் ப்ரஹ்மனை அறிந்து, அஹங்காரத்திலிருந்தும் மமகாரத்திலிருந்தும் விலகி மரணமற்ற தன்மையை அடைகிறார்கள் (5).

மூன்றாவது பகுதி

முதல் இரண்டு பகுதிகளில் பரம்பொருளின் தத்துவம் விளக்கப்பட்டு, அதன் பலனும் கூறப்பட்டுவிட்டது. மூன்றாவது, நான்காவது பகுதிகளில் கதை ஒன்று கூறப்பட்டு, சில பண்புகள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. ப்ரஹ்மன் தேவர்களுக்காக அசுரர்களை வென்றார். இந்த வெற்றியை தங்களுடையதாகக் கருதி தேவர்கள் கர்வம் கொண்டனர். அவர்களுடைய கர்வத்தை நீக்கி, பரம்பொருளைப் பற்றிய ஞானமானது, அக்னி, வாயு, இந்த்ரன் முதலிய தேவர்களுக்குப் புகட்டப்பட்டது (1 - 12).

நான்காவது பகுதி

ப்ரஹ்மனை அறிந்த காரணத்தால்தான் இந்த்ரன் முதலியோர் பெருமையை அடைகிறார்கள் (1 - 3).

இந்தக் கதையிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் அறிவுரைகள்:

1. கர்வத்தை நீக்கவேண்டும்.
2. இந்தரியங்களுக்கு எட்டாதபோதிலும் ப்ரஹ்மன் இருக்கின்றது.
3. ப்ரஹ்மனை அறிய விவேகம், வைராக்யம், ச்ரத்தா முதலிய தகுதிகள் தேவை.
4. ப்ரஹ்மன் அவ்வளவு எளிதில் அறியக்கூடிய தத்துவம் அல்ல.
5. ப்ரஹ்மனை அறிந்துகொள்ள குருவின் துணை தேவை.

இவ்விதம் கதையின் மூலமாக மேற்கண்ட அரிய கருத்துக்களைப் புகட்டி, இரண்டு விதமான த்யானப் பயிற்சிகள் வகுத்துக் கொடுக்கப் படுகின்றன. த்யானப்பயிற்சிகள், தத்துவத்தை க்ரஹிக்க முடியாத ஸாதகர்களைப் பண்படுத்துவதற்காகக் கூறப்பட்டுள்ளன. முதல் த்யானத்தில் ப்ரஹ்மன் மின்னலுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. எவ்விதம் மின்னல் பிரகாச ஸ்வரூபமோ அதுபோல் ப்ரஹ்மன் ப்ரகாசஸ்வரூபமாக அனைத்தையும் விளக்குகிறது என்பது உட்கருத்து. மேலும், ப்ரஹ்மன் கண்ணை மூடித்திறப்பதற்கு (wink of the eye) ஒப்பிடப்படுகிறது. எவ்விதம் இந்தப் பரந்த உலகமானது, கண்ணைத் திறக்கும் போது தோற்றத்துக்கு வந்து, கண்ணை மூடும்பொழுது மறைந்து விடுகின்றதோ அதுபோல் ப்ரஹ்மனிடமிருந்து இவ்வுலகம் தோன்றி மறைகிறது (4). மனமே ப்ரஹ்மனை வெளிப்படுத்துவது போல் த்யானித்தல் அதாவது மனதில் எழுகின்ற ஒவ்வொரு எண்ணமும் சைதன்யத்தை உணர்த்துவதால், மனம் ப்ரஹ்மனை விளக்குவதாக த்யானிக்கப்படுகிறது (5).

இரண்டாவது த்யானத்தில், ப்ரஹ்மனானது போற்றத்தக்க பொருளாக த்யானிக்கப்படுகிறது (6). இந்த இரண்டுவித த்யானங்களைக் கூறிய பிறகு, ப்ரஹ்மனைப் பற்றிய விளக்கம் முடிந்து விட்டதா? என்ற ஸந்தேஹத்தை சிஷ்யன் கேட்க, குருவானவர், ப்ரஹ்மனைப் பற்றிய விளக்கம் நிறைவு பெற்றுவிட்டது என்று கூறுகிறார் (7). இந்த ப்ரஹ்ம ஞானத்திற்குத் தகுதியை அடைய தவம், புலனடக்கம், கர்ம யோகம், வாய்மை ஆகிய சாதனங்கள் கொடுக்கப்பட்டு (8), இந்த ஞானத்தின் பலனாக மேலான மோக்ஷத்தை ஒருவன் அடைகிறான் என்ற கருத்துடன் இவ்வுபநிஷத் நிறைவுபெறுகிறது (9).

शान्तिपाठः

சாந்திபாடல்:

आप्यायन्तु ममाङ्गानि वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो
बलमिन्द्रियाणि च सर्वाणि । सर्वं ब्रह्मोपनिषदम् । माहं ब्रह्म
निराकुर्यां मा मा ब्रह्म निराकरोत् । अनिराकरणमस्त्व
निराकरणं मे अस्तु । तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते
मयि सन्तु । ते मयि सन्तु । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஆப்யாயந்து மமாங்காணி வாக்ப்ராணச்சக்ஷு: ச்.ரோத்ர
மதோ, ப்,லமிந்த்,ரியாணி ச ஸர்வாணி । ஸர்வம் ப்,ரஹ்
மௌபநிஷதம் । மாஹம் ப்,ரஹ்ம நிராகுர்யாம் மா மா
ப்,ரஹ்ம நிராகரோத் । அநிராகரணமஸ்த்வநிராகரணம்
மே அஸ்து । ததாத்மனி நிரதே ய உபநிஷதஸு தர்மாஸ்
தே மயி ஸந்து । தே மயி ஸந்து । ஓம் சாந்தி: சாந்தி:
சாந்தி: ॥

மம மம எனது அங்ானி அங்காணி அங்கங்கள் आप्यायन्तु ஆப்யாயந்து
ஆற்றல் பெறட்டும். वाक् வாக் வாக்கு प्राणः ப்ராண: ப்ராணன் चक्षुः
சக்ஷு: கண் श्रोत्रं ச்.ரோத்ரம் செவி च ச மற்றும் सर्वाणि ஸர்வாணி
எல்லா इन्द्रियाणि இந்த்,ரியாணி இந்த்ரியங்களும் अथो அதோ,
மற்றும் (அவற்றின்) बलं ப்,லம் சக்தியும் (ஆற்றல் பெறட்டும்).
औपनिषदं ஔபநிஷதம் உபநிஷத்தினால் மட்டும் அடையப்படும்
ब्रह्म ப்,ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் सर्वं ஸர்வம் அனைத்துமாக (இருக்கிறது). अहं
அஹம் நான் ब्रह्म ப்,ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை मा निराकुर्यां மா நிராகுர்யாம்
மறுக்காமல் இருப்பேனாக. ब्रह्म ப்,ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் मा मा என்னை
मा निराकरोत् மா நிராகரோத் மறுக்காமல் இருப்பாராக. अनिराकरणं
अस्तु அநிராகரணம் அஸ்து (என்னால் ப்ரஹ்மன்) மறுக்கப்படாமல்
இருக்கட்டும். मे மே என்னை (ப்ரஹ்மன்) अनिराकरणं अस्तु
அநிராகரணம் அஸ்து மறுக்காமல் இருக்கட்டும். तदात्मनि

ததாத்மனி அந்த ஆத்மாவை அறியும் மார்கத்தில் **निरते** நிரதே முழு ஈடுபாடுடைய (என்னிடத்தில்) **उपनिषत्सु** உபநிஷத்ஸு உபநிஷத்துக்களில் (கூறப்பட்டுள்ள) **धर्माः** தர்மா: தகுதிகள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **मयि** மயி என்னிடத்தில் **सन्तु** ஸந்து இருக்கட்டும். **ते** தே அவை **मयि** மயி என்னிடத்தில் **सन्तु** ஸந்து இருக்கட்டும். **ओं शान्तिः** ஓம் சாந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சாந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி.

எனது அங்கங்கள் ஆற்றல் பெறட்டும். வாக்கு, ப்ராணன், கண், செவி மற்றும் எல்லா இந்தரியங்களும் மற்றும் அவற்றின் சக்தியும் ஆற்றல் பெறட்டும். உபநிஷத்தினால் மட்டும் அடையப்படும் ப்ரஹ்மன் அனைத்துமாக இருக்கிறது. நான் ப்ரஹ்மனை மறுக்காமல் இருப்பேனாக. ப்ரஹ்மன் என்னை மறுக்காமல் இருப்பாராக. என்னால் ப்ரஹ்மன் மறுக்கப்படாமல் இருக்கட்டும். என்னை ப்ரஹ்மன் மறுக்காமல் இருக்கட்டும். அந்த ஆத்மாவை அறியும் மார்கத்தில் முழு ஈடுபாடுடைய என்னிடத்தில், உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்டுள்ள தகுதிகள் எவையோ அவை என்னிடத்தில் இருக்கட்டும். அவை என்னிடத்தில் இருக்கட்டும். ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

प्रथमः खण्डः

முதல் பகுதி

१. केनेषितं पतति प्रेषितं मनः

केन प्राणः प्रथमः प्रैति युक्तः ।

केनेषितां वाचमिमां वदन्ति

चक्षुः श्रोत्रं क उ देवो युनक्ति ॥

1. கேனேஷிதம் பததி ப்ரேஷிதம் மன:

கேன ப்ராண: ப்ரதம்: ப்ரைதி யுத்த: ।

கேனேஷிதாம் வாசமிமாம் வதுந்தி

சக்ஷு: ச்ரோத்ரம் க உ தேவோ யுநக்தி ॥

கேன கேன யாரால் இஷிதம் இஷிதம் இச்சிக்கப்பட்டு ப்ரேஷிதம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது (போல) மன: மன: மனம் பததி (விஷயத்தில்) வீழ்கிறது. ப்ரதம்: ப்ராண: ப்ரதம்: ப்ராண: முக்கியமான ப்ராணன் கேன கேன யாருடன் யுத்த: யுத்த: சேர்ந்ததாக ப்ரேதி ப்ரைதி இயங்குகிறது. கேன கேன யாரால் இஷிதம் இஷிதம் இச்சிக்கப்பட்டு இமா் இமாம் இந்த வாசம் வார்த்தையை வதந்தி வதுந்தி (மக்கள்) பேசுகின்றனர். க: உ க: உ எந்த தேவ: தேவ: தெய்வீக தத்துவம் சக்ஷு: சக்ஷு: கண்ணையும் ச்ரோத்ரம் செவியையும் யுநக்தி யுநக்தி (விஷயத்தில்) இணைக்கிறது.

யாரால் இச்சிக்கப்பட்டு, கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது போல மனம் விஷயத்தில் வீழ்கிறது? முக்கியமான ப்ராணன், யாருடன் சேர்ந்ததாக இயங்குகிறது? யாரால் இச்சிக்கப்பட்டு இந்த வார்த்தையை மக்கள் பேசுகின்றனர்? எந்த தெய்வீக தத்துவம் கண்ணையும் செவியையும் விஷயத்தில் இணைக்கிறது?

2. श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो मनो यद्
 वाचो ह वाचं स उ प्राणस्य प्राणः ।
 चक्षुषश्चक्षुरतिमुच्य धीराः
 प्रेत्यास्माल्लोकादमृता भवन्ति ॥

2. ச்ரோத்ரஸ்ய ச்ரோத்ரம் மனஸோ மனோ யத்,
 வாசோ ஹ வாசம் ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராண: ।
 சக்ஷுஷ்ச்சக்ஷுரதிமுச்ய தீரா:
 ப்ரேத்யாஸ்மாலலோகாதம்ருதா புவந்தி ॥

யத் யத் எந்த (ஆத்மாவானது) श्रोत्रस्य ச்ரோத்ரஸ்ய செவியின் श्रोत्रं ச்ரோத்ரம் செவியாகவும் मनसः மனஸ: மனதின் मनः மன: மனதாகவும் वाचः ह வாச: ஹ வாக்கின் वाचं வாசம் வாக்காகவும் प्राणस्य ப்ராணஸ்ய மூச்சின் प्राणः ப்ராண: மூச்சாகவும் चक्षुषः சக்ஷுஷ: கண்ணின் चक्षुः சக்ஷு: கண்ணாகவும் (இருக்கிறதோ) सः उ ஸ: உ அதுவே (அந்தத் தத்துவம்), धीराः தீரா: தீர்கள் अतिमुच्य அதிமுச்ய (இந்த ஆத்ம தத்துவத்தை அறிந்து சரீர) அபிமானத்தை விட்டு अस्मात् लोकात् அஸ்மாத் லோகாத் இந்த உடலிலிருந்து प्रेत्य ப்ரேத்ய நீங்கியபின் अमृता: அம்ருதா: மரணமற்றவர்களாக भवन्ति புவந்தி ஆகின்றனர்.

எந்த ஆத்மாவானது செவியின் செவியாகவும் மனதின் மனதாகவும் வாக்கின் வாக்காகவும் மூச்சின் மூச்சாகவும் கண்ணின் கண்ணாகவும் இருக்கிறதோ, அதுவே அந்தத் தத்துவம். தீர்கள் இந்த ஆத்ம தத்துவத்தை அறிந்து, சரீர அபிமானத்தை விட்டு, இந்த உடலிலிருந்து நீங்கியபின் மரணமற்றவர்களாக ஆகின்றனர்.

3. न तत्र चक्षुर्गच्छति न वाग्गच्छति नो मनः ।
 न विद्मो न विजानीमः यथैतदनुशिष्यात् ॥

3. ந தத்ர சக்ஷுர்க்ஷ்ச்சுதி ந வாக்ஷ்ச்சுதி நோ மன: |
ந வித்மோ ந விஜானீம: யதைத்நனு சிஷ்யாத் ||

तत्र தத்ர அதனிடத்தில் (ப்ரஹ்மனிடத்தில்) चक्षु: சக்ஷு: கண்
न गच्छति ந க்ஷ்ச்சுதி செல்வதில்லை. वाक् வாக் வாக்கு न गच्छति
ந க்ஷ்ச்சுதி செல்வதில்லை. मन: மன: மனம் न उ ந உ செல்வதில்லை.
न विद्म: ந வித்ம: (அந்த ப்ரஹ்மனை) நாங்கள் அறியவில்லை. एतत्
ஏதத் இதை (ப்ரஹ்மனை) यथा யதா₂ எப்படி अनुशिष्यात्
அனுசிஷ்யாத் உபதேசித்து விளக்கமுடியும் (என்றும்) न विजानीम: ந
விஜானீம: அறியாதவர்களாக இருக்கின்றோம்.

அந்த ப்ரஹ்மனிடத்தில் கண் செல்வதில்லை. வாக்கு
செல்வதில்லை. மனம் செல்வதில்லை. அந்த ப்ரஹ்மனை
நாங்கள் அறியவில்லை. இந்த ப்ரஹ்மனை எப்படி உபதேசித்து
விளக்க முடியும் என்றும் அறியாதவர்களாக இருக்கின்றோம்.

மற்ற பொருள்களைப் போல் ப்ரஹ்மனை அறியமுடியாது. மற்ற
பொருள்களை விளக்குவது போல் விளக்கவும் முடியாது
என்பதே இதன் உட்கருத்து.

४. अन्यदेव तद्विदिताद् अथो अविदितादधि ।
इति शुश्रुम पूर्वेषां ये नस्तद् व्याचक्षिरे ॥

4. அன்யதேவ தத்விதி₃தாத்₃ அதோ₂ அவிதி₃தாத்₃தி₄ |
இதி ஈச்ரும பூர்வேஷாம் யே நஸ்தத்₃ வ்யாசசக்ஷிரே ||

तत् தத் அது (ப்ரஹ்மன்) विदिताद् விதி₃தாத்₃ அறியப்பட்டதிலிருந்து
अन्यत् एव அன்யத் ஏவ வேறுபட்டதேயாகும். अथो அதோ₂ மேலும்
अविदिताद् அவிதி₃தாத்₃ அறியப்படாததிலிருந்தும் अधि அதி₄ வேறாக
இருக்கிறது इति இதி என்று (இவ்விதம்) ये யே எவர்கள் न: ந:
எங்களுக்கு तत् தத் அதை (ப்ரஹ்மனை) व्याचक्षिरे வ்யாசசக்ஷிரே
விளக்கினார்களோ पूर्वेषां பூர்வேஷாம் (அத்தகைய) मरुप வழி வந்த
(ஆசிரியர்களுடைய வசனங்களை) शुश्रुम ஈச்ரும கேட்டுள்ளோம்.

मत् மதம் அறியப்படுகிறது आहुः ஆஹூ: (என்று) கூறுகிறார்களோ तत् एव தத் ஏவ அதையே ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக त्वं த்வம் நீ विद्धि வித்துதி, அறிவாயாக यद् इदं யத், இதும் எந்த இந்த (தேவதையை ஸாதகர்கள்) उपासते உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ इदं இதும் அது (ப்ரஹ்மன்) न न அல்ல.

எதை மனதால் ஒருவன் அறிவதில்லையோ, எந்த சைதன்யத்தால் மனம் அறியப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்களோ, அதையே ப்ரஹ்மனாக நீ அறிவாயாக. எந்த இந்த தேவதையை ஸாதகர்கள் த்யானிக்கிறார்களோ, அது ப்ரஹ்மன் அல்ல.

9. यज्ञक्षुषा न पश्यति येन चक्षूंषि पश्यति ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

7. யச்சக்ஷுஷா ந பச்யதி யேன சக்ஷூஷிம்ஷி பச்யதி ।
ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்துதி, நேதும் யதி, தமுபாஸதே ॥

यत् யத் எதை चक्षुषा சக்ஷுஷா கண்ணால் न पश्यति ந பச்யதி (ஒருவன்) காண்பதில்லையோ येन யேன எந்த (சைதன்யத்தால்) चक्षूंषि சக்ஷூஷிம்ஷி கண்களை पश्यति பச்யதி (ஒருவன்) காண்கிறானோ तत् एव தத் ஏவ அதையே ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக त्वं த்வம் நீ विद्धि வித்துதி, அறிவாயாக. यद् इदं யத், இதும் எந்த இந்த (தேவதையை ஸாதகர்கள்) उपासते உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ इदं இதும் அது (ப்ரஹ்மன்) न न அல்ல.

எதைக் கண்ணால் ஒருவன் காண்பதில்லையோ, எந்த சைதன்யத்தால் கண்களை ஒருவன் காண்கிறானோ, அதையே ப்ரஹ்மனாக நீ அறிவாயாக. எந்த இந்த தேவதையை ஸாதகர்கள் த்யானிக்கிறார்களோ, அது ப்ரஹ்மன் அல்ல.

௮. यच्छ्रोत्रेण न शृणोति येन श्रोत्रमिदं श्रुतम् ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

8. யச்ச்ரோத்ரேண ந ச்ருணோதி யேன ச்ரோத்ரமிதம்ச்சுருதம் ।
ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, நேதம் யதி, த்முபாஸதே ॥

யத் யத் எதை ஶ்ரோத்ரேண ச்ரோத்ரேண செவியால் ந ஶ்ருணோதி ந ச்ருணோதி (ஒருவன்) கேட்பதில்லையோ யேன யேன எந்த (சைதன்யத்தால்) இத் ஶ்ரோத்ரம் இத் ச்ரோத்ரம் இந்த செவி ஶ்ருத் ச்ருதம் அறியப்படுகிறதோ தத் எவ தத் ஏவ அதையே ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக த்வம் நீ வித்தி வித்தி, அறிவாயாக. யத் இத் யத், இத் எந்த இந்த (தேவதையை ஸாதகர்கள்) உபாஸதே உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ இத் இத் அது (ப்ரஹ்மன்) ந ந அல்ல.

எதை செவியால் ஒருவன் கேட்பதில்லையோ, எந்த சைதன்யத்தால் இந்த செவி அறியப்படுகிறதோ, அதையே ப்ரஹ்மனாக நீ அறிவாயாக. எந்த இந்த தேவதையை ஸாதகர்கள் த்யானிக்கிறார்களோ, அது ப்ரஹ்மன் அல்ல.

9. यत्प्राणेन न प्राणिति येन प्राणः प्रणियते ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

9. யத்ப்ராணேன ந ப்ராணிதி யேன ப்ராண: ப்ரணீயதே ।
ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, நேதம் யதி, த்முபாஸதே ॥

யத் யத் எதை ப்ராணேன ப்ராணேன மூக்கினால் ந ப்ராணிதி ந ப்ராணிதி (ஒருவன்) நுகர்வதில்லையோ யேன யேன எந்த (சைதன்யத்தால்) ப்ராண: ப்ராண: மூக்கானது ப்ரணியதே ப்ரணீயதே (தனது விஷயத்தைக் குறித்து) செலுத்தப்படுகிறதோ தத் எவ தத் ஏவ அதையே ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக த்வம் நீ வித்தி வித்தி, அறிவாயாக. யத் இத் யத், இத் எந்த இந்த (தேவதையை ஸாதகர்கள்) உபாஸதே உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ இத் இத் அது (ப்ரஹ்மன்) ந ந அல்ல.

எதை மூக்கினால் ஒருவன் நுகர்வதில்லையோ, எந்த சைதன்யத்தால் மூக்கானது தனது விஷயத்தைக் குறித்து செலுத்தப்படுகிறதோ, அதையே ப்ரஹ்மனாக நீ அறிவாயாக. எந்த இந்த தேவதையை ஸாதகர்கள் த்யானிக்கிறார்களோ, அது ப்ரஹ்மன் அல்ல.

इति प्रथमः खण्डः

முதல் பகுதி முடிவுற்றது.

द्वितीयः खण्डः

இரண்டாவது பகுதி

१. यदि मन्यसे सुवेदेति दध्रमेवापि
 नूनं त्वं वेत्थ ब्रह्मणो रूपम् ।
 यदस्य त्वं यदस्य देवेष्वथ नु
 मीमांस्यमेव ते मन्ये विदितम् ॥

1. யதி, மன்யஸே ஸுவேதேதி துப்ரமேவாபி
 நூனம் த்வம் வேத்த, ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ।
 யதஸ்ய த்வம் யதஸ்ய தேவேஷ்வத, நு
 மீமாம்ஸ்யமேவ தே மன்யே விதி,தம் ॥

சுவேத ஸுவேத, (நான் ப்ரஹ்மனை) நன்கு அறிவேன் इति இதி என்று
 यदि मन्यसे யதி, மன்யஸே நீ கருதினால் अस्य அஸ்ய இந்த ब्रह्मणः
 ப்ரஹ்மணः ப்ரஹ்மனுடைய यत् யத் எந்த रूपं ரூபம் ரூபத்தை त्वं
 த்வம் நீ (மனிதர்களிடத்தில்) वेत्थ வேத்த, அறிந்தாயோ (அதுபோல்)
 अस्य அஸ்ய இந்த (ப்ரஹ்மனுடைய) यत् யத் எந்த (ரூபத்தை) त्वं
 த்வம் நீ देवेषु தேவேஷு தேவர்களிடத்தில் (அறிந்தாயோ அந்த
 ப்ரஹ்மனுடைய ரூபத்தை) दध्रं एव अपि துப்ரம் ஏவ அபி
 வரையறுக்கப்பட்ட ரூபமாகவே नूनं நூனம் உண்மையில் (நீ
 அறிந்துள்ளாய்). अथ नु அத, நு ஆகவே ते தே உனது (அறிவு)
 मीमांस्यं एव மீமாம்ஸ்யம் ஏவ ஆராயப்பட்டேயாக வேண்டும் (என்று
 குரு கூறினார்). विदितं விதி,தம் (என்னால் ப்ரஹ்மன்) அறியப்பட்டதாக
 मन्ये மன்யே (நான்) கருதுகிறேன் (என்று சிஷ்யன் பதிலளித்தான்).

நான் ப்ரஹ்மனை நன்கு அறிவேன் என்று நீ கருதினால்,
 இந்த ப்ரஹ்மனுடைய எந்த ரூபத்தை நீ மனிதர்களிடத்தில்
 அறிந்தாயோ, அதுபோல் இந்த ப்ரஹ்மனுடைய எந்த ரூபத்தை நீ
 தேவர்களிடத்தில் அறிந்தாயோ, அந்த ப்ரஹ்மனுடைய ரூபத்தை
 வரையறுக்கப்பட்ட ரூபமாகவே உண்மையில் நீ அறிந்துள்ளாய்.

ஆகவே உனது அறிவு ஆராயப்பட்டேயாக வேண்டும் என்று குரு கூறினார். என்னால் ப்ரஹ்மன் அறியப்பட்டதாக நான் கருதுகிறேன் என்று சிஷ்யன் பதிலளித்தான்.

2. नाहं मन्ये सुवेदेति नो न वेदेति वेद च ।
यो नस्तद्वेद तद्वेद नो न वेदेति वेद च ॥

2. நாஹம் மன்யே ஸுவேதேதி நோ ந வேதேதி வேத ச ।
யோ நஸ்தத்வேத தத்வேத நோ ந வேதேதி வேத ச ॥

அஃ அஹம் நான் சுவேத ஸுவேத (ப்ரஹ்மனை) நன்கு அறிவேன் இதி இதி என்று ந மன்யே ந மன்யே கருதவில்லை ந வேத ந வேத (நான் ப்ரஹ்மனை) அறியவில்லை இதி இதி என்றும் ந உ ந உ கருத வில்லை வேத வேத (நான்) அறிகிறேன் ச ச நான் அறியவில்லை. ந: ந: நம்முள் ய: ய: யார் ந வேத ந வேத (நான் ப்ரஹ்மனை) அறிய வில்லை இதி இதி என்றும் ந உ ந உ கருதவில்லை வேத வேத (நான்) அறிகிறேன் ச ச நான் அறியவில்லை தத் தத் என்ற இந்த (வாக்யத்தை) வேத வேத அறிகிறானோ (அவன்) தத் தத் அதை (ப்ரஹ்மனை) வேத வேத அறிந்தவனாகிறான்.

நான் ப்ரஹ்மனை நன்கு அறிவேன் என்று கருதவில்லை, நான் ப்ரஹ்மனை அறியவில்லை என்றும் கருதவில்லை, நான் அறிகிறேன், நான் அறியவில்லை. நம்முள் யார் நான் ப்ரஹ்மனை அறியவில்லை என்றும் கருதவில்லை, நான் அறிகிறேன், நான் அறியவில்லை என்ற இந்த வாக்யத்தை அறிகிறானோ, அவன் ப்ரஹ்மனை அறிந்தவனாகிறான்.

3. यस्यामतं तस्य मतं मतं यस्य न वेद सः ।
अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम् ॥

3. யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத ச: ।
அவிஞாதம் விஜானதாம் விஞாதமவிஜானதாம் ॥

यस्य யஸ்ய யாருக்கு अमतं அமதம் (ப்ரஹ்மன் விஷயமாக) அறியப்படவில்லையோ तस्य தஸ்ய அவருக்கு मतं மதம் (ப்ரஹ்மன்) அறியப்பட்டதாகிறது. यस्य யஸ்ய யாருக்கு मतं மதம் (ப்ரஹ்மன் விஷயமாக) அறியப்பட்டதோ सः ஸ: அவர் न वेद ந வேத்ய (ப்ரஹ்மனை) அறிந்தவர் அல்ல. विजानतां விஜானதாம் (ஏனெனில்) ஞானிகளுக்கு अविज्ञातं அவிஞாதம் (ப்ரஹ்மன் விஷயமாக) அறியப்பட்டது அல்ல. अविजानतां அவிஜானதாம் அஞானிகளுக்கு विज्ञातं விஞாதம் (ப்ரஹ்மன் விஷயமாக) அறியப்பட்டதாகும்.

யாருக்கு ப்ரஹ்மன் விஷயமாக அறியப்படவில்லையோ, அவருக்கு ப்ரஹ்மன் அறியப்பட்டதாகிறது. யாருக்கு ப்ரஹ்மன் விஷயமாக அறியப்பட்டதோ, அவர் ப்ரஹ்மனை அறிந்தவர் அல்ல. ஏனெனில் ஞானிகளுக்கு ப்ரஹ்மன், விஷயமாக அறியப்பட்டது அல்ல. அஞானிகளுக்கு ப்ரஹ்மன் விஷயமாக அறியப்பட்டதாகும்.

४. प्रतिबोधविदितं मतम् अमृतत्वं हि विन्दते ।
आत्मना विन्दते वीर्यं विद्यया विन्दतेऽमृतम् ॥

4. ப்ரதிபோத்யவிதிதம் மதம் அம்ருதத்வம் ஹி விந்த்யதே ।
ஆத்மனா விந்த்யதே வீர்யம் வித்யயா விந்த்யதே஽ம்ருதம் ॥

प्रतिबोध-विदितं ப்ரதிபோத்ய-விதிதம் ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் சைதன்யத்தின் வெளிப்பாட்டை அறிவதன் மூலம் मतं மதம் (ப்ரஹ்மன்) அறியப்படுகிறது. हि ஹி (இவ்விதம் அறிந்த) பின் अमृतत्वं அம்ருதத்வம் (ஒருவன்) இறவாமையை विन्दते விந்த்யதே அடைகிறான். आत्मना ஆத்மனா தகுதியடைந்த மனதால் (அறியும்) वीर्यं வீர்யம் சக்தியை विन्दते விந்த்யதே அடைகிறான். विद्यया வித்யயா ஞானத்தால் अमृतं அம்ருதம் மரணமின்மையை विन्दते விந்த்யதே அடைகிறான்.

ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் சைதன்யத்தின் வெளிப்பாட்டை அறிவதன் மூலம் ப்ரஹ்மன் அறியப்படுகிறது. இவ்விதம் அறிந்த பின் ஒருவன் இறவாமையை அடைகிறான். தகுதியடைந்த மனதால் அறியும் சக்தியை அடைகிறான். ஞானத்தால் மரண மின்மையை அடைகிறான்.

५. इह चेदवेदीदथ सत्यमस्ति
न चेदिहावेदीन्महती विनष्टिः ।
भूतेषु भूतेषु विचित्य धीराः
प्रेत्यास्माल्लोकादमृता भवन्ति ॥

5. இஹ சேத்யவேதீத்யத்₂ ஸத்யமஸ்தி
ந சேதிஹாவேதீந்மஹதீ வினஷ்டி: ।
பூ,தேஷு பூ,தேஷு விசித்ய தீ,ரா:
ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகாத்ம்ருதா புவந்தி ॥

इह इहू இந்தப்பிறவியிலேயே **अवेदीत् चेत्** அவேதீத் சேத் (ஒருவன் ப்ரஹ்மனை) அறிவானாகில் **अथ सत्यं अस्ति** அத் ஸத்யம் அஸ்தி வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தமுண்டு. (மாறாக) **इह इहू** இப்பிறவியில் **न अवेदीत् चेत्** ந அவேதீத் சேத் (ஒருவன் ப்ரஹ்மனை) அறியாவிடில் **महती विनष्टिः** மஹதீ வினஷ்டி: (அவன் அடையும்) நஷ்டம் மிகப்பெரிது. **धीराः** தீ,ரா: தீரர்கள் **भूतेषु भूतेषु** பூ,தேஷு பூ,தேஷு ஒவ்வொரு ஜீவனிடத்திலும் **विकित्य** விசித்ய (ப்ரஹ்மனை) அறிந்து **अस्मात् लोकात्** அஸ்மாத் லோகாத் இந்த உடலிலிருந்து **प्रेत्य** ப்ரேத்ய நீங்கியபின் **अमृताः** அம்ருதா: மரணமற்றவர்களாக **भवन्ति** புவந்தி ஆகின்றனர்.

இந்தப் பிறவியிலேயே ஒருவன் ப்ரஹ்மனை அறிவானாகில் வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தமுண்டு. மாறாக இப்பிறவியில் ஒருவன் ப்ரஹ்மனை அறியாவிடில், அவன் அடையும் நஷ்டம் மிகப்பெரிது. தீரர்கள், ஒவ்வொரு ஜீவனிடத்திலும் ப்ரஹ்மனை அறிந்து, இந்த உடலிலிருந்து நீங்கியபின் மரணமற்றவர்களாக ஆகின்றனர்.

इति द्वितीयः खण्डः

இரண்டாவது பகுதி முடிவுற்றது.

तृतीयः खण्डः மூன்றாவது பகுதி

१. ब्रह्म ह देवेभ्यो विजिग्ये तस्य ह ब्रह्मणो विजये देवा अमहीयन्त ।
त ऐक्षन्तास्माकमेवायं विजयः अस्माकमेवायं महिमेति ॥

1. ப்ரஹ்ம ஹ தேவேப்யோ விஜிக்யே
தஸ்ய ஹ ப்ரஹ்மணோ விஜயே தேவா அமஹீயந்த |
த ஐக்ஷந்தாஸ்மாகமேவாயம் விஜய:
அஸ்மாகமேவாயம் மஹிமேதி ||

ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **देवेभ्यः** **ह** தேவேப்ய: ஹ தேவர்களுக்காக **विजिग्ये** விஜிக்யே (அஸுரர்கள் மீது) வெற்றி கொண்டார். **तस्य** **ब्रह्मणः** **ह** தஸ்ய ப்ரஹ்மண: ஹ அந்த ப்ரஹ்மனுடைய **विजये** விஜயே வெற்றியில் **देवाः** தேவா: தேவர்கள் **अमहीयन्त** அமஹீயந்த பெருமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். **अयं** அயம் இந்த **विजयः** விஜய: வெற்றி **अस्माकं एव** அஸ்மாகம் ஏவ எங்களுடையதே **अयं** அயம் இந்த **महिमा** மஹிமா பெருமை **अस्माकं एव** அஸ்மாகம் ஏவ எங்களுடையதே **इति** இதி என்று **ते** தே அவர்கள் (தேவர்கள்) **ऐक्षन्त** ஐக்ஷந்த நினைத்தார்கள்.

ப்ரஹ்மன் தேவர்களுக்காக அஸுரர்கள் மீது வெற்றி கொண்டார். அந்த ப்ரஹ்மனுடைய வெற்றியில் தேவர்கள் பெருமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். இந்த வெற்றி எங்களுடையதே! இந்தப் பெருமை எங்களுடையதே! என்று தேவர்கள் நினைத்தார்கள்.

२. तद्धैषां विजज्ञौ तेभ्यो ह प्रादुर्बभूव
तत्र व्यजानत किमिदं यक्षमिति ॥

2. தத்ஹைஷாம் விஜ்ஞௌ தேப்யோ ஹ ப்ராதுர்ப்பபூவ
தந்ந வ்யஜானத கிமிதம் யக்ஷமிதி ||

तेषां தேஷாம் அவர்களுடைய (தேவர்களுடைய) तद् ह தத், ஹ அந்த (கர்வத்தை) विजसौ விஜஸௌ (ப்ரஹ்மன்) அறிந்தார். तेभ्यः ह தேப்ய: ஹ அவர்களுக்காக (தேவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த) प्रादुर्बभूव ப்ராதுர்ப்பூவ (ப்ரஹ்மன் யக்ஷருபத்தில் அவர்கள் முன்) தோன்றினார். तत् தத் அதை (யக்ஷருபத்தில் உள்ள ப்ரஹ்மனை) न व्यजानत ந வ்யஜானத (தேவர்கள்) தெளிவாக அறியவில்லை. किं इदं கிம் இதம் யார் இந்த यक्षं யக்ஷம் யக்ஷன் इति இதி என்று (வியந்தனர்).

தேவர்களுடைய அந்த கர்வத்தை ப்ரஹ்மன் அறிந்தார். தேவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த ப்ரஹ்மன் யக்ஷருபத்தில் அவர்கள் முன் தோன்றினார். யக்ஷருபத்தில் உள்ள ப்ரஹ்மனை தேவர்கள் தெளிவாக அறியவில்லை. யார் இந்த யக்ஷன்? என்று வியந்தனர்.

३. तेऽग्निमब्रुवन् जातवेद एतद्विजानीहि किमेतद्यक्षमिति तथेति ॥

3. தேஃக்னிமப்ருவந் ஜாதவேத்ய ஏதத்ய்விஜானீஹி
கிமேதத்யக்ஷமிதி ததேதி ॥

ते தே அவர்கள் (தேவர்கள்) अग्निं அக்னிம் அக்னிதேவரிடம் जातवेदः ஜாதவேத்ய: எல்லாம் அறிந்தவரே किं கிம் யார் एतत् ஏதத் இந்த यक्षं யக்ஷம் யக்ஷன் एतत् ஏதத் இதை विजानीहि விஜானீஹி அறிந்து வாரும் इति இதி என்று अब्रुवन् அப்ருவந் சொன்னார்கள். तथा தத்ய் அப்படியே आकृद्धुम् इति இதி என்று (அக்னிதேவர் பதிலளித்தார்).

தேவர்கள் அக்னிதேவரிடம், எல்லாம் அறிந்தவரே, யார் இந்த யக்ஷன்? இதை அறிந்து வாரும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியே ஆகட்டும் என்று அக்னிதேவர் பதிலளித்தார்.

४. तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत् कोऽसीति अग्निर्वा अहमस्मीत्यब्रवीद्
जातवेदा वा अहमस्मीति ॥

4. தத்யுயத்ரவத்தமயுவத்யத் கோஸ்ஸீதி அக்ஸுனிர்வா
அஹுமஸ்மீத்யயுரவீத் ஜாதவேதா வா அஹுமஸ்மீதி ||

தத் அதை (யக்ஷனை) அப்யுயத்ரவத் (அக்னிதேவர்) அணுகினார். த் தம் அவரை (அக்னிதேவரை நோக்கி) க: அசி க: அஸி நீ யார் இதி இதி என்று அப்யுயத்ரவத் (யக்ஷன்) கேட்டார். அயி: அக்ஸுனி: அக்னி (என) வை பெயர் பெற்றவனாக அஹ் அஹம் நான் அசி அஸ்மி இருக்கிறேன் இதி இதி என்றும் ஜாதவேதா: எல்லாம் அறிந்தவன் (என) வை பெயர் பெற்றவனாக அஹ் அஹம் நான் அசி அஸ்மி இருக்கிறேன் இதி இதி என்றும் அப்ரவீத் (அக்னிதேவர்) பதிலளித்தார்.

அந்த யக்ஷனை அக்னிதேவர் அணுகினார். அந்த அக்னி தேவரை நோக்கி நீ யார்? என்று யக்ஷன் கேட்டார். அக்னி எனப்பெயர் பெற்றவனாக நான் இருக்கிறேன் என்றும், எல்லாம் அறிந்தவன் எனப்பெயர் பெற்றவனாக நான் இருக்கிறேன் என்றும் அக்னிதேவர் பதிலளித்தார்.

4. तस्मिँस्त्वयि किं वीर्यमिति अपीदँ सर्वं दहेयं यदिदं पृथिव्यामिति ||

5. தஸ்மின்ஸ்த்வயி கிம் வீர்யமிதி அபீதம்ஸர்வம்
தஹேயம் யதிதம் ப்ருதிவ்யாமிதி ||

தஸ்மின் தஸ்மின் அத்தகைய த்வயி த்வயி (பெயர் பெற்ற) உன்னிடத்தில் கிம் கிம் என்ன வீர்யம் வீர்யம் சக்தி உள்ளது இதி இதி என்று (யக்ஷன் கேட்டார்). யத் இத் யத் இதம் எவை எல்லாம் இந்த ப்ருதிவ்யாம் அபி பூமியில் இருக்கின்றனவோ இத் சர்வ் இதம் ஸர்வம் அவை அனைத்தையும் தஹேயம் தஹேயம் எரித்து விடுவேன் இதி இதி என்று (அக்னிதேவர் கூறினார்).

அத்தகைய பெயர் பெற்ற உன்னிடத்தில் என்ன சக்தி உள்ளது? என்று யகூன் கேட்டார். எவை எல்லாம் இந்த பூமியில் இருக்கின்றனவோ, அவை அனைத்தையும் எரித்து விடுவேன் என்று அக்னிதேவர் கூறினார்.

६. तस्मै तृणं निदधावेतद्दहेति तदुपप्रेयाय सर्वजवेन तत्र शशाक
दग्धुं स तत एव निववृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेतद्यक्षमिति ॥

6. தஸ்மை த்ருணம் நித,தா,வேதத்,த,ஹேதி தது,பப்ரேயாய
ஸர்வஜவேன தந்ந ச,சாக த,க்தும் ஸ தத ஏவ
நிவவ்ருதே நைதத், சுகம் விஞாதும் யதே,தத்,யகூமிதி ॥

तस्मै தஸ்மை அவரிடம் (அக்னிதேவர் முன்) तृणं த்ருணம் ஒரு புல்லை निदधौ நித,தென, (யகூன்) வைத்தார். एतत् दह ஏதத் த,ஹ இதை எரி इति இதி என்றார். तत् தத் அந்த (புல்லிடம்) सर्वजवेन ஸர்வஜவேன (தன்னுடைய) முழுசக்தியுடன் उपप्रेयाय உபப்ரேயாய (அக்னிதேவர்) நெருங்கினார். तत् தத் (ஆனால்) அதை दग्धुं த,க்தும் எரிக்க न शशाक ந ச,சாக முடியவில்லை. सः ஸ: அவர் (அக்னிதேவர்) ततः एव தத: ஏவ அங்கிருந்து निववृते நிவவ்ருதே திரும்பிவிட்டார். यत् एतत् यक्ष யத் ஏதத் யகூன் யார் இந்த யகூன் इति இதி என்று एतत् ஏதத் இதை (யகூனை) विज्ञातुं விஞாதும் அறிய न अशकं ந அசுகம் முடியாதவனாக இருக்கிறேன் (என்று அக்னி தேவர் தேவர்களிடம் கூறினார்).

அந்த அக்னிதேவர் முன் ஒரு புல்லை யகூன் வைத்தார். இதை எரி என்றார். அந்தப் புல்லிடம் தன்னுடைய முழு சக்தியுடன் அக்னிதேவர் நெருங்கினார். ஆனால் அதை எரிக்க முடியவில்லை. அக்னிதேவர் அங்கிருந்து திரும்பிவிட்டார். யார் இந்த யகூன்? என்று இந்த யகூனை அறிய முடியாதவனாக இருக்கிறேன் என்று அக்னிதேவர் தேவர்களிடம் கூறினார்.

9. अथ वायुमब्रुवन् वायवेतद्विजानीहि किमेतद्यक्षमिति तथेति ॥

7. அத்₂ வாயும்பு₂ருவந் வாயுவேதத்₂விஜானீஹி
கிமேதத்₂ யக்ஷமிதி ததே₂தி ॥

அத₂ அது பிறகு (தேவர்கள்) வாயு₂ வாயும் வாயுதேவரிடம் வாயு₂ வாயோ வாயுதேவரே கி₂ எதத்₂ கிம் ஏதத்₂ யார் இந்த யக்₂ யக்ஷம் யக்ஷன்₂ எதத்₂ ஏதத்₂ இதை விஜானீஹி விஜானீஹி அறிந்து வா₂ரும் இதி₂ இதி என்று அ₂வ்ருவந் அபு₂ருவந் சொன்னார்கள். த₂யா த₂தா₂ அப்படியே ஆகட்டும் இதி₂ இதி என்று (வாயுதேவர் பதிலளித்தார்).

பிறகு தேவர்கள் வாயுதேவரிடம் வாயுதேவரே, யார் இந்த யக்ஷன்? இதை அறிந்துவாரும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியே ஆகட்டும் என்று வாயுதேவர் பதிலளித்தார்.

6. तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत् कोऽसीति वायुर्वा अहमस्मीत्यब्रवीद्
मातरिश्वा वा अहमस्मीति ॥

8. தத₂ய₂யத்₂ரவத்தம₂யவத₂த் கோ₂ஸீதி வாயு₂ர்வா
அஹமஸ்மீ₂த்ய₂ய₂ரவீத்₂ மாதரி₂ச்வா₂ வா அஹமஸ்மீ₂தி ॥

த₂த்₂ தத்₂ அதை (யக்ஷனை) அ₂ய₂யத்₂ரவத்₂ (வாயுதேவர்) அணுகினார். த₂த்₂ தம் அவரை (வாயுதேவரை நோக்கி) க₂: அ₂சி₂ க₂: அ₂ஸி₂ நீ யார் இதி₂ இதி என்று அ₂ய₂யவத₂த்₂ (யக்ஷன்) கேட்டார். வாயு₂: வாயு₂: வாயு₂ (என) **வீ** வை பெயர்பெற்றவனாக **அ₂ஹ்** அஹம் நான் **அ₂ஸி₂** அஸ்மி இருக்கிறேன் இதி₂ இதி என்றும் **மாதரி₂ச்வா₂:** மாதரி₂ச்வா₂: ஆகாசத்தில் ஸ்வதந்த்ரமாக ஸஞ்சரிப்பவன் (என) **வீ** வை பெயர்பெற்றவனாக **அ₂ஹ்** அஹம் நான் **அ₂ஸி₂** அஸ்மி இருக்கிறேன் இதி₂ இதி என்றும் **அ₂வ்ருவீத்₂** (வாயுதேவர்) பதிலளித்தார்.

அந்த யக்ஷனை வாயுதேவர் அணுகினார். அந்த வாயுதேவரை நோக்கி நீ யார்? என்று யக்ஷன் கேட்டார். வாயு என

பெயர் பெற்றவனாக நான் இருக்கிறேன் என்றும், ஆகாசத்தில் ஸ்வதந்த்ரமாக ஸஞ்சரிப்பவன் என பெயர் பெற்றவனாக நான் இருக்கிறேன் என்றும் வாயுதேவர் பதிலளித்தார்.

9. तस्मिँस्त्वयि किं वीर्यमिति अपीदँ सर्वमाददीय यदिदं पृथिव्यामिति ॥

9. தஸ்மிம்ஸ்த்வயி கிம் வீர்யமிதி அபீத்யம்ஸர்வமாததீய
யதித்யம் ப்ருதி₂வ்யாமிதி ॥

तस्मिन् தஸ்மின் அத்தகைய த்வயி த்வயி (பெயர் பெற்ற) உன்னிடத்தில் கிம் கிம் என்ன வீர்ய வீர்யம் சக்தி உள்ளது இதி இதி என்று (யக்ஷன் கேட்டார்). यद् इदं யத் இத்யம் எவை எல்லாம் இந்த पृथिव्यां अपि ப்ருதி₂வ்யாம் அபி பூமியில் இருக்கின்றனவோ इदं सर्वं இத்யம் ஸர்வம் அவையனைத்தையும் आददीय ஆததீய தூக்கி விடுவேன் इति இதி என்று (வாயுதேவர் கூறினார்).

அத்தகைய பெயர் பெற்ற உன்னிடத்தில் என்ன சக்தி உள்ளது? என்று யக்ஷன் கேட்டார். எவை எல்லாம் இந்த பூமியில் இருக்கின்றனவோ அவையனைத்தையும் தூக்கிவிடுவேன் என்று வாயுதேவர் கூறினார்.

१०. तस्मै तृणं निदधावेतदादत्स्वेति तदुपप्रेयाय सर्वजवेन तत्र शशाकादातुं स तत एव निववृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेतद् यक्षमिति ॥

10. தஸ்மை த்ருணம் நிததா₄வேததா₃தத்ஸ்வேதி தது₃ப ப்ரேயாய
ஸர்வஜவேன தந்ந சசாகாதா₃தாம் ஸ தத ஏவ நிவவ்ருதே நைத
த₃சுகம் விஞாதாம் யதே₃தத்₃ யக்ஷமிதி ॥

तस्मै தஸ்மை அவரிடம் (வாயுதேவர் முன்) तृणं த்ருணம் ஒரு புல்லை
निदधौ நிததௌ, (யக்ஷன்) வைத்தார். एतत् आदत्स्व ஏதத் ஆதத்ஸ்வ

இதைத் தூக்கு **इति** இதி என்றார். **तत्** தத் அந்த (புல்லிடம்) **सर्वजवेन** ஸர்வஜவேன (தன்னுடைய) முழு சக்தியுடன் **उपप्रेयाय** உப்ப்ரேயாய (வாயுதேவர்) நெருங்கினார். **तत्** தத் (ஆனால்) அதை **आदातुं** ஆதாதும் தூக்க **न शशाक** ந சசாக முடியவில்லை **सः** ஸ: அவர் (வாயுதேவர்) **ततः एव** தத: ஏவ அங்கிருந்து **निवृते** நிவவ்ருதே திரும்பிவிட்டார். **यत् एतत् यक्षं** யத் ஏதத் யக்ஷம் யார் இந்த யக்ஷன் **इति** இதி என்று **एतत्** ஏதத் இதை (யக்ஷனை) **विज्ञातुं** விஞாதும் அறிய **न अशकं** ந அசகம் முடியாதவனாக இருக்கிறேன் (என்று வாயுதேவர் தேவர்களிடம் கூறினார்).

அந்த வாயுதேவர் முன் ஒரு புல்லை யக்ஷன் வைத்தார். இதைத் தூக்கு என்றார். அந்தப் புல்லிடம் தன்னுடைய முழு சக்தியுடன் வாயுதேவர் நெருங்கினார். ஆனால் அதைத் தூக்க முடியவில்லை. வாயுதேவர் அங்கிருந்து திரும்பிவிட்டார். யார் இந்த யக்ஷன்? என்று இந்த யக்ஷனை அறியமுடியாதவனாக இருக்கிறேன் என்று வாயுதேவர் தேவர்களிடம் கூறினார்.

११. अथेन्द्रमब्रुवन् मघवन्नेतद्विजानीहि किमेतद्यक्षमिति तथेति तदभ्यद्रवत्तस्मात् तिरोदधे ॥

11. அதேந்த்ரமப்ருவந் மக,வந்நேதத்,விஜானீஹி கிமேதத், யக்ஷமிதி ததேதி தத்யத்,ரவத்தஸ்மாத் திரோத்யதே, ॥

अथ அத்₂ பிறகு (தேவர்கள்) **इन्द्रं** இந்த்ரம் இந்த்ரனிடம் **मघवन्** மக,வன் சக்திபொருந்தியவரே **किं एतत्** கிம் ஏதத் யார் இந்த **यक्षं** யக்ஷம் யக்ஷன் **एतत्** ஏதத் இதை **विजानीहि** விஜானீஹி அறிந்து வாரும் **इति** இதி என்று **अब्रुवन्** அப்ருவந் சொன்னார்கள். **तथा** ததா, அப்படியே ஆகட்டும் **इति** இதி என்று (இந்த்ரன் பதிலளித்தார்). **तत्** தத் அதை (யக்ஷனை) **अभ्यद्रवत्** அப்,யத்,ரவத் (இந்த்ரன்) அணுகினார். **तस्मात्** தஸ்மாத் அங்கிருந்து **तिरोदधे** திரோத்யதே, (யக்ஷன்) மறைந்து விட்டார்.

பிறகு தேவர்கள் இந்த்ரனிடம் சக்தி பொருந்தியவரே, யார் இந்த யக்ஷன்? இதை அறிந்துவாரும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியே ஆகட்டும் என்று இந்த்ரன் பதிலளித்தார். அந்த யக்ஷனை இந்த்ரன் அணுகினார். அங்கிருந்து யக்ஷன் மறைந்து விட்டார்.

१२. स तस्मिन्नेवाकाशे स्त्रियमाजगाम बहुशोभमानामुमाँहैमवतीं
ताँ होवाच किमेतद्यक्षमिति ॥

12. ஸ தஸ்மிந்நேவாகாசே, ஸ்த்ரியமாஜகாம பூஹூ
சோபுமாளாமுமாம் ஹைமவதீம் தாம் ஹோவாச
கிமேதத்யக்ஷமிதி ॥

सः ஸ: அவர் (இந்த்ரன்) तस्मिन् आकाशे एव தஸ்மின் ஆகாசே, ஏவ அந்த இடத்திலேயே स्त्रियं ஸ்த்ரியம் ஒரு பெண்ணை (பார்த்தார்). बहु शोभमानां பூஹூ சோபுமாளாம் மிகவும் ப்ரகாசிக்கின்ற हैमवतीं ஹைமவதீம் ஹிமவானின் மகளான उमां உமாம் உமாதேவியான तां தாம் அந்த (பெண்ணை) आजगाम ஆஜகாம அணுகினார். एतत् यक्षं ஏதத் யக்ஷம் இந்த யக்ஷன் किं கிம் யார் इति இதி என்று (அவர்) ह उवाच ஹ உவாச கேட்டார்.

அந்த இந்த்ரன் அந்த இடத்திலேயே ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தார். மிகவும் ப்ரகாசிக்கின்ற, ஹிமவானின் மகளான, உமாதேவியான அந்தப் பெண்ணை அணுகினார். இந்த யக்ஷன் யார்? என்று அவர் கேட்டார்.

इति तृतीयः खण्डः

மூன்றாவது பகுதி முடிவுற்றது.

चतुर्थः खण्डः

நான்காவது பகுதி

१. सा ब्रह्मेति होवाच ब्रह्मणो वा एतद्विजये महीयध्वमिति ततो
हैव विदाञ्चकार ब्रह्मेति ॥

1. ஸா ப்ரஹ்மேதி ஹோவாச ப்ரஹ்மணோ வா ஏதத்
விஜயே மஹீயத்வமிதி ததோ ஹைவ விதாஞ்சகார
ப்ரஹ்மேதி ॥

ஸா ஸா அவள் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்ம (அந்த யகூன்) ப்ரஹ்மன் இதி இதி என்று **ह उवाच** ஹ உவாச (இந்த்ரனுக்கு) கற்பித்தாள். **ब्रह्मणः** ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மனுடைய **विजये वै** விஜயே வை வெற்றியில்தான் **एतत्** ஏதத் இவ்வாறு **महीयध्वं** மஹீயத்வம் பெருமைப்படுத்தப் பட்டீர்கள் **इति** இதி என்று (கூறினாள்). **ततः ह एव** தத: ஹ ஏவ அதிலிருந்துதான் (அந்த உமாதேவியின் உபதேசத்திலிருந்துதான்) **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம (அது) ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **विदाञ्चकार** விதாஞ்சகார (இந்த்ரன்) புரிந்துகொண்டார்.

அவள் அந்த யகூன் ப்ரஹ்மன் என்று இந்த்ரனுக்குக் கற்பித்தாள். ப்ரஹ்மனுடைய வெற்றியில்தான் இவ்வாறு பெருமைப்படுத்தப்பட்டீர்கள் என்று கூறினாள். அந்த உமாதேவியின் உபதேசத்திலிருந்துதான் அது ப்ரஹ்மன் என்று இந்த்ரன் புரிந்து கொண்டார்.

२. तस्माद्वा एते देवा अतितरामिवान्यान् देवान् यदग्निर्वायुरिन्द्रस्ते
ह्यनत्रेदिष्टं पश्यशुः ते ह्यनत् प्रथमो विदाञ्चकार ब्रह्मेति ॥

2. தஸ்மாத்வா ஏதே தேவா அதிதராமிவான்யான் தேவான்
யதக்ஷுனிர்வாயுரிந்த்ரஸ்தே ஹ்யேனந்நேதிஷ்டம் பஸ்யாசு:
தே ஹ்யேனத் ப்ரதமோ விதாஞ்சகார ப்ரஹ்மேதி ॥

तस्मात् वै தஸ்மாத் வை (யக்ஷனுடன் தொடர்புகொண்ட) காரணத்தால் தான் एते देवाः ஏதே தேவா: இந்த தேவர்கள் अन्यान् देवान् அன்யான் தேவான் மற்ற தேவர்களைவிட अतितरां इव அதிதராம் இவ உயர்ந்தவர்களாக ஆனார்கள். यत् யத் ஏனென்றால் अग्निः அக்னி: அக்னி वायुः வாயு: வாயு इन्द्रः இந்த்ர: இந்த்ரன் ते தே ஆகியோர் एनत् हि ஏனத் ஹி இவருடன் (யக்ஷனுடன்) नेदिष्ठं நேதிஷ்டம் நெருங்கிய पस्पर्शः பஸ்பர்சு: தொடர்பு கொண்டனர். ते हि தே ஹி அவர்களே एनत् ஏனத் இவரை (யக்ஷனை) ब्रह्म इति ப்ரஹ்ம இதி ப்ரஹ்மன் என்று प्रथमः ப்ரதம: முதலில் विदाञ्चकार விதாஞ்சகார அறிந்தவர்கள்.

யக்ஷனுடன் தொடர்புகொண்ட காரணத்தால்தான் இந்த தேவர்கள் மற்ற தேவர்களை விட உயர்ந்தவர்களாக ஆனார்கள். ஏனென்றால் அக்னி, வாயு, இந்த்ரன் ஆகியோர் இந்த யக்ஷனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டனர். அவர்களே இந்த யக்ஷனை ப்ரஹ்மன் என்று முதலில் அறிந்தவர்கள்.

३. तस्माद्वा इन्द्रोऽतितरामिवान्यान् देवान् स ह्येनत्रेदिष्ठं पस्पर्श स ह्येनत् प्रथमो विदाञ्चकार ब्रह्मेति ॥

3. தஸ்மாத்வா இந்த்ரோ஽திதராமிவான்யான் தேவான் ஸ ஹ்யேனந்நேதிஷ்டம் பஸ்பர்சு, ஸ ஹ்யேனத் ப்ரதமோ விதாஞ்சகார ப்ரஹ்மேதி ॥

तस्मात् वै தஸ்மாத் வை (யக்ஷனுடன் தொடர்புகொண்ட) காரணத்தால் தான் इन्द्रः இந்த்ர: இந்த்ரன் अन्यान् देवान् அன்யான் தேவான் மற்றதேவர்களைவிட अतितरां इव அதிதராம் இவ உயர்ந்தவர் ஆனார். हि ஹி ஏனெனில் सः ஸ: அவர் (இந்த்ரன்) एनत् ஏனத் இவருடன் (யக்ஷனுடன்) नेदिष्ठं நேதிஷ்டம் நெருங்கிய पस्पर्शः பஸ்பர்சு: தொடர்புகொண்டார். सः हि ஸ: ஹி அவரே (இந்த்ரனே)

एनत् ஏனத் இவரை (யக்ஷனை) ब्रह्म इति ப்ரஹ்ம இதி ப்ரஹ்மன் என்று प्रथमः ப்ரதம: முதலில் विदाञ्जकार விதாஞ்சகார அறிந்தார்.

யக்ஷனுடன் தொடர்புகொண்ட காரணத்தால்தான் இந்த்ரன் மற்ற தேவர்களை விட உயர்ந்தவர் ஆனார். ஏனெனில் அந்த இந்த்ரன் யக்ஷனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டார். இந்த்ரனே இந்த யக்ஷனை ப்ரஹ்மன் என்று முதலில் அறிந்தார்.

४. तस्यैष आदेशः यदेतद्विद्युतो व्यद्युतदा ३ इतीव्यमीमिषदा ३ इत्यधिदैवतम् ॥

4. தஸ்யைஷ ஆதேசு: யதேதத்வித்யுதோ வ்யத்யுததா 3 இதீந்ந்யமீமிஷதா 3 இத்யதிதைவதம் ॥

तस्य தஸ்ய அந்த ப்ரஹ்மனைப்பற்றிய (உவமை ரூபமான) आदेशः ஆதேசு: உபதேசம் एषः ஏஷ: பின்வருமாறு: यत् एतत् யத் ஏதத் இந்த (ப்ரஹ்மன்) विद्युतः வித்யுத: மின்னலின் व्यद्युतत् வ்யத்யுதத் ப்ரகாசமான ஒளிக்கு आ ஆ ஒப்பிடத்தக்கது. इति இதி இது (முதல் உபதேசம்). इत् இத் மேலும் न्यमीमिषत् ந்யமீமிஷத் (இந்த ப்ரஹ்மன்) கண் இமைப்பதற்கு आ ஆ ஒப்பிடத்தக்கது. इति இதி இது (இரண்டாவது உபதேசம்). अधिदैवतं அதிதைவதம் தேவதா விஷயமான (ப்ரஹ்மனைப்பற்றிய உவமையுடன் கூடிய உபதேசம் இவ்விதம் முடிகிறது).

அந்த ப்ரஹ்மனைப்பற்றிய உவமை ரூபமான உபதேசம் பின்வருமாறு: இந்த ப்ரஹ்மன் மின்னலின் ப்ரகாசமான ஒளிக்கு ஒப்பிடத்தக்கது. இது முதல் உபதேசம். மேலும் இந்த ப்ரஹ்மன் கண் இமைப்பதற்கு ஒப்பிடத்தக்கது. இது இரண்டாவது உபதேசம். தேவதா விஷயமான ப்ரஹ்மனைப்பற்றிய உவமையுடன் கூடிய உபதேசம் இவ்விதம் முடிகிறது.

௫. **अथाध्यात्मं यदेतद् गच्छतीव च मनोऽनेन चैतदुपस्मरत्यभीक्षणं सङ्कल्पः ॥**

5. அத்யாத்மயாத்மம் யதேதத் கச்சதீவ ச மனோனேன சைததுபஸ்மரத்யபீக்ஷணம்ஸங்கல்ப: ॥

अथ अत् इनिव्रुवतु अध्यात्मं अत्,यात्,मम् अत्,यात्,म विषयमाक
உள்ள (உவமையுடன் கூடிய ப்ரஹ்மனைப்பற்றிய உபதேசம்). **मनः**
மன: எண்ணங்கள் **यत् एतत्** யத் ஏதத் இதை (சைதன்ய ரூபமான
ப்ரஹ்மனை) **गच्छति इव** கச்சதீவ இவ வெளிப்படுத்துவது போன்ற
தாகின்றன. **च** ச மேலும் **अनेन** அனேன அந்த (எண்ணங்களின்)
மூலம் **एतत्** ஏதத் இந்த (சைதன்யத்தை) **सङ्कल्पः** ஸங்கல்ப: தெரிந்து
கொண்டு **अभीक्षणं च** அபீக்ஷணம் ச மீண்டும் மீண்டும் **उपस्मरति**
உபஸ்மரதி (அந்த ப்ரஹ்மனை) த்யானிக்கிறான்.

இனி வருவது அத்யாத்ம விஷயமாகவுள்ள, உவமையுடன்
கூடிய ப்ரஹ்மனைப்பற்றிய உபதேசம். எண்ணங்கள் இந்த
சைதன்ய ரூபமான ப்ரஹ்மனை வெளிப்படுத்துவது போன்ற
தாகின்றன. மேலும் அந்த எண்ணங்களின் மூலம் இந்த
சைதன்யத்தைத் தெரிந்து கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் அந்த
ப்ரஹ்மனை த்யானிக்கிறான்.

६. **तद्ध तद्वनं नाम तद्वनमित्युपासितव्यं स य एतदेवं वेदाभिहैर्न सर्वाणि भूतानि संवाञ्छन्ति ॥**

6. தத், தத், தத்,வனம் நாம தத்,வனமித்யுபாஸிதவ்யம் ஸ ய ஏத
தேவம் வேதாபி,ஹைனம் ஸர்வாணி பூ,தானி ஸம்வாஞ்சந்தி ॥

तत् तत् अन्त (ப்ரஹ்மன்) **ह** ஹ உண்மையில் **तद्वनं** தத்,வனம்
எல்லோராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர் (என) **नाम** நாம பெயர்பெற்றவர்.
तद्वनं इति தத்,வனம் இதி (ஆகையால் ப்ரஹ்மன்) எல்லோராலும்
பூஜிக்கத்தக்கவர் என்று **उपासितव्यं** உபாஸிதவ்யம் த்யானிக்கப்

படவேண்டும். **यः सः यः** ஸ: யார் ஒருவன் **एवं** ஏவம் இவ்வாறு **एतत्** ஏதத் இதை (ப்ரஹ்மனை) **वेद** வேத, த்யானிக்கிரானோ **एनं ह** ஏனம் ஹ அவனை **सर्वाणि भूतानि** ஸர்வாணி பூதானி எல்லா உயிரினங்களும் **अभिसंवाञ्छन्ति** அபி,ஸம்வாஞ்சந்தி பூஜிக்கும்.

அந்த ப்ரஹ்மன் உண்மையில் எல்லோராலும் பூஜிக்கத் தக்கவர் என பெயர்பெற்றவர். ஆகையால் ப்ரஹ்மன் எல்லோராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர் என்று த்யானிக்கப்பட வேண்டும். யார் ஒருவன் இவ்வாறு இந்த ப்ரஹ்மனை த்யானிக்கிரானோ, அவனை எல்லா உயிரினங்களும் பூஜிக்கும்.

७. उपनिषदं भो ब्रूहीत्युक्ता त उपनिषद् ब्राह्मीं वाव त उपनिषदमब्रूमेति ॥

7. உபநிஷதம் போ, ப்ரூஹீத்யுக்தா த உபநிஷத், ப்ரூஹ்மீம் வாவ த உபநிஷதம், ப்ரூமேதி ॥

भो: போ,; ஆசிரியரவர்களே **उपनिषदं** உபநிஷதம் உபநிஷத்தை **ब्रूहि** ப்ரூஹி (எனக்கு) கூறுங்கள் **इति** இதி என்று (சிஷ்யன் கேட்டான்). **ते** தே உனக்கு **उपनिषत्** உபநிஷத் உபநிஷத் **उक्ता** உக்தா (என்னால்) கூறப்பட்டது. **ते** தே (இதுவரை) உனக்கு **ब्राह्मीं वाव** ப்ரூஹ்மீம் வாவ ப்ரஹ்மனை விளக்குகின்ற **उपनिषदं** உபநிஷதம் உபநிஷத்தைத்தான் **अब्रूम** அப்ரூம கூறினோம் **इति** இதி என்று (ஆசிரியர் கூறினார்).

ஆசிரியரவர்களே, உபநிஷத்தை எனக்குக் கூறுங்கள் என்று சிஷ்யன் கேட்டான். உனக்கு உபநிஷத் என்னால் கூறப்பட்டது. இதுவரை உனக்கு ப்ரஹ்மனை விளக்குகின்ற உபநிஷத்தைத் தான் கூறினோம் என்று ஆசிரியர் கூறினார்.

௮. तस्यै तपो दमः कर्मैति प्रतिष्ठाः वेदाः सर्वाङ्गानि सत्यमायतनम् ॥

8. தஸ்யை தபோ தம: கர்மேதி ப்ரதிஷ்டா₂: வேதா₃:
ஸர்வாங்கா₃னி ஸத்யமாயதனம் ॥

तस्यै தஸ்யை அதற்கு (ப்ரஹ்மஞானத்திற்கு) तपः தப: தவம் दमः தம: தம: புலனடக்கம் कर्म கர்ம கடமையை ஆற்றுதல் इति இதி ஆகியவை प्रतिष्ठाः ப்ரதிஷ்டா₂: ஆதாரங்கள். वेदाः வேதா₃: வேதங்கள் सर्वाङ्गानि ஸர்வாங்கா₃னி (அதனுடைய) எல்லா உறுப்புகள். सत्यं ஸத்யம் வாய்மை आयतनं ஆயதனம் (அதனுடைய) இருப்பிடம்.

அந்த ப்ரஹ்ம ஞானத்திற்கு தவம், புலனடக்கம், கடமையை ஆற்றுதல் ஆகியவை ஆதாரங்கள். வேதங்கள் அதனுடைய எல்லா உறுப்புகள். வாய்மை அதனுடைய இருப்பிடம்.

९. यो वा एतामेवं वेदापहत्य पाप्मानमनन्ते स्वर्गं लोके ज्येये प्रतिष्ठति प्रतिष्ठति ॥

9. யோ வா ஏதாமேவம் வேதா₃பஹத்ய பாப்மானமனந்தே
ஸ்வர்கே₃ லோகே ஜ்யேயே ப்ரதிதிஷ்ட₂தி ப்ரதிதிஷ்ட₂தி ॥

यः वै यः வை யார் एवं ஏவம் இவ்வாறு एतां ஏதாம் இதை (உபநிஷத்தை) वेद வேத₃ புரிந்துகொள்கிறானோ (அவன்) पाप्मानं பாப்மானம் பாபத்தை अपहत्य அபஹத்ய நீக்கி अनन्ते அனந்தே எல்லையற்றதும் ज्येये ஜ்யேயே மிக உயர்ந்ததுமாகிய स्वर्गं लोके ஸ்வர்கே₃ லோகே மோக்ஷத்தில் प्रतिष्ठति ப்ரதிதிஷ்ட₂தி நிலை பெறுகிறான். प्रतिष्ठति ப்ரதிதிஷ்ட₂தி (நிச்சயமாக மோக்ஷத்தில்) நிலைபெறுகிறான்.

யார் இவ்வாறு இந்த உபநிஷத்தைப் புரிந்து கொள்கிறானோ, அவன் பாபத்தை நீக்கி எல்லையற்றதும் மிக உயர்ந்ததுமாகிய மோக்ஷத்தில் நிலைபெறுகிறான். நிச்சயமாக மோக்ஷத்தில் நிலைபெறுகிறான்.

इति चतुर्थः खण्डः

நான்காவது பகுதி முடிவுற்றது.

॥ केनोपनिषत् समाप्ता ॥

கேனோபநிஷத் முடிவுற்றது.
